

været imod at vække Uvillie uden Nytte, og det gjør man ved en saadan liden Beskription af den samlede Sum, der nu har staaet saaledes i mange Aar. Derved vækker man Uvillie uden Nytte. Jeg veed meget vel, at naar jeg har frataget en Del Højskoler det dem hidtil givne Tilskud, idet jeg har erklæret, at jeg ikke længer kunde anse dem for saadanne Skoler, der virkelig vare til Gavn, har jeg derved ikke ødelagt en eneste Skole, og jeg har heller ikke havt den Tro, at jeg kunde gjøre det ved at fratage dem Stats-tilskudet, men det har været min Bligt at at gjøre det, fordi de vedkommende Skolers Forstandere have optraadt paa en oprørt Maade. Saa længe de imidlertid ikke gjøre det, er det efter min Mening ikke Regjeringens Sag at undersøge, om vedkommende Forstandere høre til Venstre eller Høire. Supponeres det, at de virkelig opfylde den Gjerning, de have paataget sig, paa en ordentlig og forsvarelig Maade, bør de ogsaa have Tilskud, til hvilket Parti de end høre. Jeg skal ende med atter at sige, at jeg anerkjender, at der er store Feil ved Højskolebevægelsen her i Landet, og at der i høi Grad kunde trænges til en strængere Kontrol end den, der hidtil er ført med dem, men den Maade, hvorpaa det skal gøres, er sikkert ikke den at tage 25,000 Kr. bort fra den hidtidige Bevilling, jeg tror ikke, at man derigjennem opnaar Nogetsomhelst uden just det, for at gjentage det, at vække en vis Uvillie uden nogensomhelst Nytte.

Suel: Der faldt en Ytring fra den høitærede Kultusminister, der for mine Øren lød saaledes, at vi, ved ikke at tiltræde Uendringsforslaget under Nr. 54, i Udvalget have villet kritisere en Embedsbefættelse ved Metropolitanskolen. Det er saa lidet Tilfældet, at man i Udvalget slet ikke har havt Spor af Grund til at kritisere den, idet man der har været enig om, at] denne Mand særlig egnede sig til den Post, hvortil han var bleven kaldet. Men hvad der var Uvillie imod, var, at en Mand, der kom fra en privat Stilling til en Post, som han selv havde søgt, og hvis Lønningsvilkår han kjendte, blev stillet anderledes, end Statens Embedsmænd under andre Ministerier stilles. Der er f. Ex. under Justitsministeriet Embeder, hvor en Embedsmand, der er sportellønnet, søger et Embede i affkurat den samme Lønningsklasse som den, hvortil hans sportlelønnede Embede hørte, og en saadan Embedsmand kan efter Loven ikke faae Anciennetet i det nye Embede, som han tiltræder, han maa sidde sin Tid, inden han faar Alderstillaag i dette nye Embede, af-

kurat i samme Lønningsklasse og Karakter. Naar man nu gif ind paa at indrømme den ærede Minister Ret til at udbetale til Rektor Bloch disse omstridte 800 Kr., vilde man derved etablere et Princip for Folk, der have virket privat i Statens Tjeneste, som gaar imod det Princip, der gjælder for dem, der have virket i Statens Tjeneste som Embedsmænd, og det vil Udvalget ikke. Havde den ærede Minister forlangt et særligt Lønningsstillæg til Rektor Bloch, havde man ikke havt Noget derimod, men man vil ikke bryde Principet paa dette enkelte Punkt, og uagtet hele Udvalget erkjender, at det Punkt, hvor der trænges haardest til Omordning, netop er det lærde Skolevæsens Lønningsforhold, har det dog været nødt til at stille sig, som det har gjort, og har derfor ikke kunnet tiltræde det omstridte Punkt.

Blong: Jeg skal tillade mig at anbefale det høie Thing at bevilge den høitærede Minister de 4,000 Kr., han forlanger til Inspektion af de private Realskoler, fordi jeg tror, at han har fuldstændig Ret deri, at anse det for nødvendigt at lette den bestaaende Inspektionskommission ved de lærde Skoler for dette Arbejde. Imidlertid skal jeg dertil knytte den Bemærkning, at jeg ikke tror, at de private Realskoler ved den Inspektion, om den bliver aldrig saa dygtig, der øves fra Regjeringens Side, kan bringes til det Maal, hvortil de skulde bringes. Jeg tror, at det er umuligt at frembringe Ensartethed og at faae en fast og dygtig Lærerbesætning ved dem, naar Staten ikke selv overtager denne Undervisning, og det skulde derfor være mit Ønske, at den Lante, som jeg veed, at en tidligere Undervisningsminister har næret, nemlig at de private Realskoler bleve omdannede til Middelskoler, i Tidens Løb maatte komme til sin Udvikling. Derimod er jeg mere tvivlsraadig og tror, at jeg maa stemme med Udvalget, naar det har indstillet at nægte Udgifterne til en dramatisk Elevskole, dels fordi jeg tror, at det vilde være overordentlig vanskeligt at finde de rette Kræfter til at styre denne Skole, dels fordi jeg heller ikke kan anse den for saa nødvendig nu, efter at der i Kjøbenhavn er 3 Sekondtheatre ved Siden af det kongelige Theater, saa at det vil være let for unge Menneſter at faae baade Veiledning og Veilighed til at øve sig, førend de driste sig til at betræde det kongelige Theaters Scene. Hvad Højskolerne angaar, da er jeg vel enig med min ærede Kollega, den 4de Landssthingsmand fra Kjøbenhavn (Makens), men jeg lægger dog ikke saa megen Bægt paa, at de politiske